ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

CENGİZ HAN'ın Hazinesi

Sayı: 28

75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H. F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

NASREDDİN HOCA'NIN RUHU KARA-KAÇANI GETİRDİKTEN SONRA, YİNE KAYBOLUR.. HIZIR EŞEĞE BİNİP ONU KOŞTURMAYA BAŞLAR...

HAYDİ KARA-KAÇAN GÖRE YİM SENİ!...

8

EYVAH MİDEME DÜŞMANLAR GİRDİ... BUNLARI DERHAL DIŞARI ÇIKARMALIYIM!..

TAK! TİK! TAK

OOOOOOO

=ÖÖÖÜÜHH!

PATIR! KÜTÜR!

HIZIR, EŞEĞİN ÜZERİNDE OLDUĞU HALDE BALIĞIN AĞZINDAN TEKRAR DIŞARI ÇIKAR VE KARAKAÇAN DE-NİZDE KOŞMAĞA BAŞLAR...

BU SIRADA KITIR'LA İMPARATOR ZİYAFET SOFRASINDADIRLAR...

HIZIR'IN ÖLÜMÜ SEREFİNE İÇELİM...

ONLAR KADEHLERİ KALDIRDIKLARI SIRADA, HIZIR KARAKAÇANLA İÇERİ GİRİP BÜTÜN ZİYAFET SOFRASINI TALAN EDER.

FAKAT, ASKERLER HIZIR'LA EŞE-ĞİNİ BİR KÖŞEYE KISTIRIP MIZ-RAKLARINI ÜZERLERİNE ÇEVİRİR-LER..

TESLİM OL, YOKSA BURA-DA GEBERİR-SİN

DEVAMI VAR.

Güney Kutbu Nasıl Keşfedildi?

Yeryüzündeki altıncı kara parçası olan Güney Kutbuna ANTARKTİKA adı verilir. Ilkönce 14 Aralık 1911 de Norveçli Amundsen tarafından keşfedilmiştir.

YILDIZLARIN, güneşin bulunduğu uçsuz bucaksız hava boşluğunda sağ, sol, üst, alt gibi yönler daima değişir.

Biz dünyamızın üzerinde belli noktalarda durduğumuz, şehirlerimizi kurduğumuz, denizlere, dağlara isimler taktığımız için sağ, sol, üst, alt gibi sözler kullanırız. İşte bu sebeple ve dünyanın duruşuna göre Güney Kutbu dünyanın altına rastlar. Güneş etrafında bir yılda yaptığı bir dönüş sırasında ekseni etrafında eyik olarak döndüğü için Güney Kutbu tam altta değildir. Bir yıl içinde tam bir devir yaparak yalpalar.

Yeryüzündeki altıncı kara parçası olan Güney Kutba ANTARKTİKA adı verilmiştir Yüz ölçümü 14 milyon kilometrekaredir. Avrupa'nın bir buçuk katına yakındır. Her tarafı kalın buz örtüsüyle kaplı olan Antarktika denizlerinden kopan iri buz adaları Güney Afrika ve Avustralya açıklarına kadar sürüklenir. Asya'nın ortalama yüksekliği 960 metre olduğu halde Antarktika'nın ortlama yüksekliği 2200 metreyi bulur. Uzerinde 3000 metreyi aşan yükseklikte dağlar vardır. 3900 m. ye varan EREBUS yanardağı Antarktika üzerinde yükselmektedir.

Antarktika'nın karası güney kutup dairesinden dışarıya taşmaz. Sıcaklık derecesi sıfırın üstüne hiç çıkmaz. Bu yüzden koca kıtada bitki örtüsü hiç yoktur. Bitmez tükenmez bir buz yığını.

Antarktika'nın soğuk ve buzlu denizlerinde ve kıyılarında foklar, bazı deniz kışları ve bu bölgeye mahsus olan Penguenler yaşamakta ve balinalar görülmektedir.

Antarktika, insanlar için çok çetin bir buz karası olduğu için kutup noktasına kadar ulaşmak çok çetin bir iş olmuştur. Zaten Penguenler de dahil, bütün canlılar Antarktikanın ancak nisbeten buzu az olan deniz kıyılarında yaşamaktadırlar. İlerisi korkunç bir ıssızlık ve sessizlik içindedir.

Güney Kutbın, yani Antarktika'nın kâşifi Roald Amundsen'dir. Bu Noveçli kutup araştırıcısı 1872 de doğmuş, tıp öğrenimini yapmış, fakat 1893 te denizciliğe girmiştir.

Amundsen 1897-99 yıllarında, Belçika Güney Denizi araştırmalarına katıldı, 1901 de Novaya Zemlya, Spitzberg ve Doğu Gröenland kıyılarını dolaştı. 1903-1906 da Kuzey Magnetik Kutbu üzerinde araştırmalar yaptı.

Nihayet 14 Aralık 1911 de, ilk olarak ve Scott'tan az önce Güney Kutup bölgesine eriştı ve buna ait iki ciltlik bir kitap yazdı.

Kuzey Kutup bölgesinde de araştırmalar yapan Amundsen, bir balonla Kuzey Kutbu üzerinden geçti. 1928 de Umberto adındaki bir kâşif yine balonla Kuzey Kutbu geçmeğe çıkmış ve kaybolmuştu. Amundsen onu aramak için bir uçakla hareket etti ve kendisi de kayboldu.

Cengiz Han'ın nazîmesi

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 8 —

OTSOKARCI

Pars Parçalayan onun arkasından dalgın dalgın baktı. Birden içinden yüreği konuşuyormuş gibi kulaklarını bir ses tırmaladı:

— Seni beğendi. Fakat sen kendini ondan çok beğendiğin için sinirlendi.

Sonra birden sezdi, yanına konuk bir daha gelmişti. Artık bugün Gökçe Tanrı bile kendini görmeğe gelse şaşmayacaktı.

Fakat bu son gelen içinden geçenleri yüksek sesle okuyordu.

— Beni beklemiyordun Celme!

— Celme de kim?

— Soy adını aldığın yiğitin küçük adı.

— Senin adın ne idi?

Yabancı acı acı güldü.

— Bana adını iki kere soran tek adem oğlu sensin! Demek kocamışın gayrı. Adım Otsokarcı idi.

— Evet, herkesin korktuğu, saydığı bir yiğite benziyorsun.

— Öyle idim. Seninle benim de konuşacaklarım var.

— Senin de ya bir çobana ya bir başbuğa ihtiyacın var belki!

— Hayır! Benim bir oğula ihtiyacım var.

— Beni mi seçtin?

Pars Parçalayan kahkahalarını bıraktı. Her Türk çocuğunda bulunan büyüğe saygı gibi hislerden pek anlamıyordu.

Sonra Otsokarcı'nın gülmediğini görünce:

— Hoşgör! dedi. Birden kendimi tutamadım. Once elime yay ve ok verip gücümü denedin, sonra bana bir soy adı taktın. Şimdi de bir oğul olmamı istiyorsun, benim babam var. İkinci bir baba sen değil Cengiz Han bile olsa kabullenmem

— Baban yaşıyor mu?

Pars Parçalayan çadırdaki eğerlerin arkasına bakıp güldü:

— Her nefes alıp verene yaşayor denilebilirse evet!

— Ne yazık ki benim bir oğlum oldu. Onu da yağınlarım (*) küçükken çaldılar.

Sustular. Otsokarcı sözü değiştirmek istedi:

— Cengiz Han, hazinesini arayacak olanlar arasına katılacağını duydum.

— Beğendin mi?

— Hayır!

— Bir çoban olduğum için mi?

— Yok canım. Ben de senin yaşında iken adsız ve atasız bir Kırgızdım. Bu hazineye yaklaşmak isteyenlere acırım da sana bunu bildirmek istedim.

— Niçin acıyorsun?

— Hazinenin bulunduğu yer kızgın çöller, donmuş göller arkasında, sırtlanlar, kaplanlar yatağı bir yerdir. Giden gelmez. Bu yola gidenler bir daha dönmedi.

— Sen yeri bilir misin?

— Evet!

— Sen nasıl döndün?

Sonra ayağı ile yerdeki dalları ezdi:

— Sen nasıl döndün? Amma kendini beğenmiş adamsın yahu! Bugün de buraya hep kendini beğenenler geliyor. Sonra da bana çatıyorlar. Ben bu işi başaracağım. Ben de döneceğim.

Otsokarcı dudaklarını sımsıkı kapadı. İçini çekti:

— Hoşça kal! diye mırıldandı.

Arkasını döndü. Ağaçlar arasında kayboldu.

O zaman Pars Parçalayan çadıra seslendi:

— Hey babalık sanırım ki, artık gelecek, gidecek kalmadı. Kısıldığın yerden çık!

Koca Memiş önce başını çıkardı. Sonra dört yanı kolladı. Yerinden çıktı. Terden saçı sakalı ıslak tarla fareleri gibi derisine yapışmıştı.

Pars Parçalayan:

— Hepsini duydun mu? dedi.

Koca Memiş kafasını salladı:

— Konuşsana yahu? Yeniden Beyaz Aygırı görmüş gibi dilin mi tutuldu yoksa?

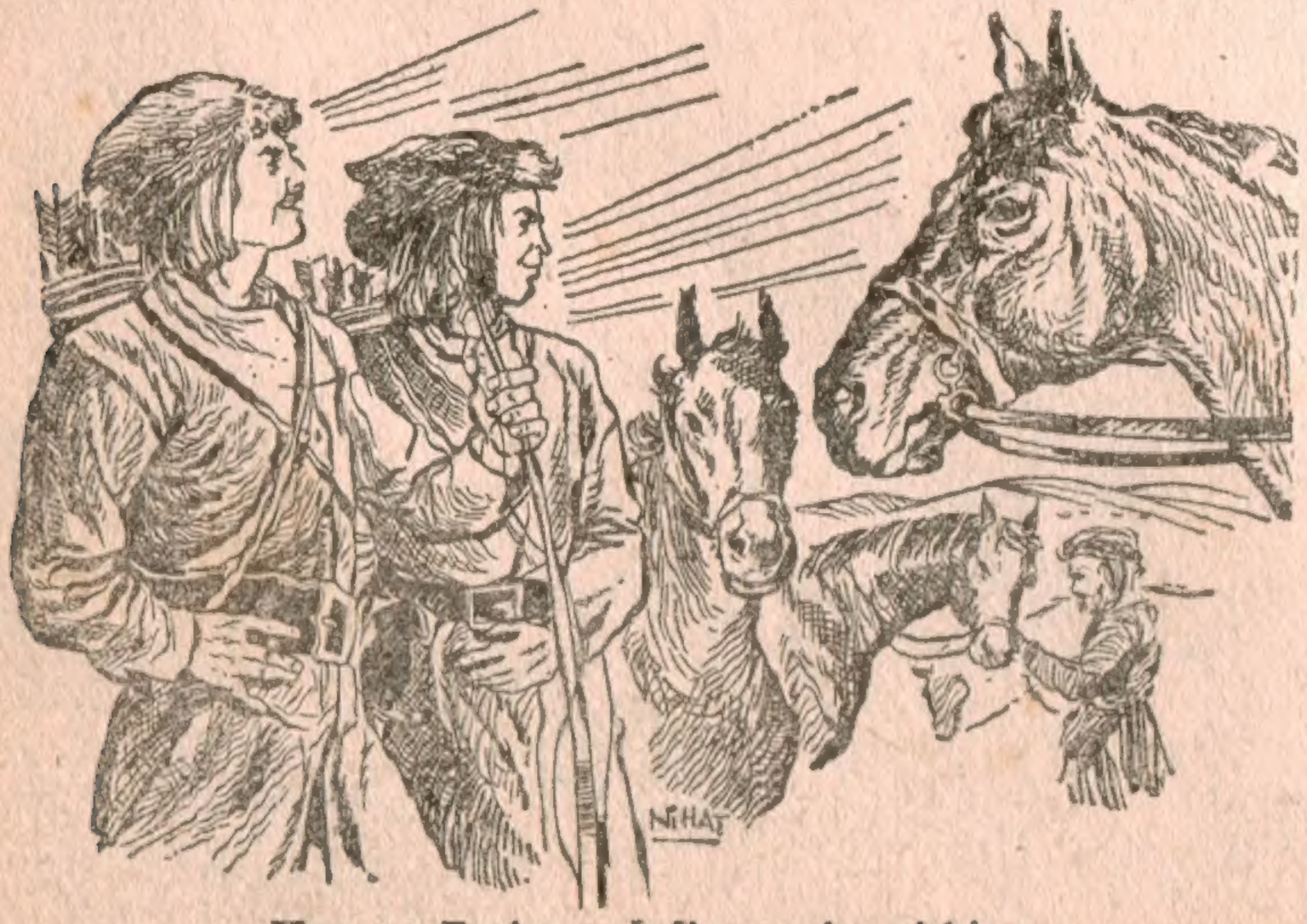

Han ve Tarhan oğulları yola çıktılar...

(*) Düşman.

— Eh! Görmüş kadar oldum!

— Beyaz aygırı?

— [illegible] sahibini!

— Sen hep böyle anlaşılmaz şeyler konuşursun!

— Gitmiyeceksin!

— Nereye?

— Cengiz Han'ın mezarına!

— Ölür de çöllerde kemiklerimi sırtlanlar yalar diye mi korkuyorsun?

— Hayır gitmiyeceksin!

— Hoppala, bugün de zımma çok akıllı adamla karşılaşıyorum yahu. Neden gitmiyecekmişim?

— Gitmiyeceksin! Çok korkunç, cakacı, çok uygunsuz, gitme! Bütün yaptığını iyi sanıp yaptığım fenalıkların canlandığını görüyorum. Bu kötü cinler önce beni, sonra seni boğacak. Gitme!

— Gideceğim. Niçin bana küçükken bütün bu olayları anlattın? Niçın bana her bildiğini öğrettin?

— Babanın ruhu sende canlanarak karşıma çıkamaz sandım.

— Babama çok mu benziyorum?

— Evet!

— Sen babam değilsin?

— Evet!

— Tokta Beyi yenen tek adam?

— Evet!

— Kim?

— Unuttum!

— Yalan! Biliyorsun babamın adını sen biliyorsun, bu gizlilikte çok korkunç birşey saklı babamdan. Babamın ölüsünden bile korkuyorsunuz.

— Evet, ondan herkes korkar!

— Pars Parçalayan da mı korkardı?

— Evet!

— Tokta Bey?

— Odü patlar!

— Cengiz Han?

— Korkar... O herkesi korkutuyordu. O dünyaya yenmek için gelmişti. Korkuyorum!

Pars Parçalayan tekrar güldü:

— Tam bana lâyık bir baba, onunla övünüyorum. Bu Kırgız Otsokarcı'nın taktığı soy adını geri vereceğim. Babamın adını bana bağışla, yoksa seni boğarım!

Atıldı, Koca Memiş'in gırtlağına yapıştı. Sarstı. Yoksul ihtiyarın gözleri yuvalarından fırladı.

— Korkunç!... Tanrılar öç alıyor... diye inledi. Çok korkunç! Ben bir kurt yavrusu yetiştirdim. Çok korkunç! Senin baban gibi bir kahraman. Fakat dik başlı olmamanı isterken, sen hem babanın, hem ananın kötü taraflarını aldın. Baş almak için insan başlarını doğramaktan işe başlayacak olan bir canavar!

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Âyet ve Sureler MUSHAF

BÜYÜK HAKİKAT'ın Peygamberimize Cibril vasıtasile ve Vahy yolu ile ÂYET'ler halinde geldiğini anlatmıştım. Âyet, (açık belirti veya bellik) anlamına geeir. Farsçası NİŞÂNE'dir. Bir yolcu yolunun alâmetlerini, nişânelerini biliyorsa onlara bakarak yolunu şaşırmaz.

«Meselâ; bir dağ bir yolda alâmet ise, zirvesi bir âyet olur; Cami bir alâmet ise minare onun bir âyetidir.» «Herşey alâmetı ile tanınır; her hakikat ÂYET'i ile bilinir.»

Hakikatin bütününü Kur'an; ondan nişâneler de Âyetlerdir.

SURE, en az üç âyetten meydana gelen ve bir cüz gibi hususî, adı olan bir (yıldız kümesi) gibidir. Başka bir deyimle birbirine bağlanan bu âyetler bir SUR teşkil ederler; şehirleri kuşatan surlar gibi; 3, 5, 10, 50 v.s... âyetlik surlar; bütün (hakikat kuşakları) dır. «Kur'an'ın yeryüzünde yüksek bir medeniyet tesis edeceğine işaret olarak her sûresi büyük bir sûru bulunan müstahkem bir şehre ve her âyet de bu şehirdeki bir medeniyet yapısına teşbih edilmiş olur.»

Kur'an-ı Kerîm sahifeler halinde yazılı hale getirip, o sahifeler de bir arada ciltlenince bu madde halindeki Kur'an'a MUSHAF (sahifeler topalmı) denildi. Kur'an, sâdece mânâ, anlam; Mushaf ise yapılı veya basılı olan (sahifeler) dir ki, bu iş ilk defa, Peygamberimizin vefatından sonra, Ebubekir radıyallahüanlı tarafından yapıldı; yani Kur'an sahifeler halinde yazılıp ciltlendi. Hz. Osman ise, âyetleri bizzat Paygamberlerden ezberlemiş olanları toplayıp bu tek yazılı -sahifelerle karşılaştırıp daha yedi nüsha yazdırdı ve başlıca vilâyetlere gönderdi. Bir nüshayı da kendi yanında alıkoydu ki, buna İMAM adı verildi.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Atına bakan Ardına bakmaz

TÜRK atçılığının güzel öğütlerinden biri de bu Atalar sözündedir. At, devamlı ve çok iyi bakım ister. En iyi bir at, birgün bile ihmal edilse değerinden mutlaka birşey kaybeder. At demek bakım demektir. Hoş, hersey öyle ya...

Atına iyi bakan, ona güvenebilir. Yolda, bilhassa tehlikeli bir yolda, bir savaşta atından emin olan endişe ile ikide bir ardına bakmak zorunda kalmaz. Çünkü bakımlı atına başkaları yetişemez.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Ders Gezileri

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Öğrendiğiniz bilgiler, kazandığınız beceriklilik yalnız kitapları okumakla, bir iş yapmakla elde edilmiyor. Birçok eşyanın nasıl yapıldığını, nasıl işlediğini görmek de okuduklarınızı tamamlıyor. Ders gezileri kitaplardaki konuların iyice öğrenilmesi ve unutulmaması için yapılmaktadır. Bir ders gezisine çıkarken oraya ne maksatla gidileceği, nelerin inceleneceği, bu bilgilerin ne için toplandığı ve nerede kullanılacağı düşünülerek plân yapılması lâzımdır. Hattâ oraya hangi yoldan gidilip gelineceği konuşulursa iyi olur ve okula dönüldüğü zaman bu konuyu işlemek fayda sağlar. Zaten öğretmenleriniz bunları yaptırıyorlar.

Birçok şehirlerimiz, derslerinize konu olacak Tarih derslerile, müzelerile, eski yapılarile, fabrika ve atelyelerile doludur. Eski harplerde hangi silâhlar kullanılmış, ne giyiliyormuş, bunu mu anlamak istiyorsun? Eskiden bu topraklarda yaşıyan milletlerin yaptıkları eşyaları, işledikleri âletleri mi inceleyeceksin? Müzelere gidersin. Nerelerde oturduklarını görmek istiyorsan, eski yapılara bakarsın.

İstanbul'da ayrıca tersane, gemi tezgâhları ve havuzlar da var. Buraları vinçler, atelyeler, kızaklar bulunan yerlerdir. İşte vapurlar buralarda tâmir ediliyor. Yenileri de yapılıyor.

Vapur, gemi, tersane, donanma bize birçok şeyler hatırlatır. Yükselme devrimizin meşhur sadrazamlarından Sokullu Mehmet Paşayı okudunuz. Kıbrıs bu adamın zamanında 1570 yılında Venediklilerden alınmıştır. Venedikliler bunun acısını çıkarmak için İspanyollarla, İtalyanlarla birleşerek büyük bir donanma ile Osmanlı donanmasını İnebahtı limanında bastırıyorlar. Donanmanın başında bulunan tecrübesiz, genç bir amiral savaşı toparlayamıyor ve tabii yenilgiye uğruyor. Buu yenilginin Türklerdeki etkisini anlamak üzere Venedik elçisi Sokullu'yu ziyaret ediyor. Paşa kurnaz. Adamın neden geldiğini seziyor ve elçiye:

— Beni neden görmek istediğinizi anlıyorum, diyor. Fakat merak etmeyin, biz sizden Kıbrıs'ı almakla kolunuzu kestik. Kol bir daha yerine gelmez. Siz donanmamızı yok etmekle, âdeta sakalımızı traş ettiniz. Şimdi bu sakal daha gür çıkacak!

Asıl bundan sonrası, daha çok ilgimizi çeker. Çünkü yeni bir donanma hazırlanması için gece gündüz bir mevsim çalışılıyor. Fakat Kaptan Paşa, bu yapılan donanmanın zinciri, halatı, yelkeni nasıl yetiştirilecek diye düşünmeğe başlıyor. Bunu gören Sokullu, Kaptan Paşaya, tarihe geçen, şu sözleri söylüyor:

— Paşa Paşa! Sen bu devleti ne sanırsın. Bu devlet öyle bir devlet ki, isterse bütün donanmasının demirlerini gümüşten, halatlarını ibrişimden, yelkenlerini atlastan yapabilir, diyor, ve donanma bir yıl içinde hazırlanarak Akdeniz'e açılıyor. Tahmin edersiniz karşı tarafta çıt yok.

Tersanemizin yanından geçtiğim zaman, işçisi Türk, ustası Türk, mühendisi Türk olan ve gece gündüz çalışan bu insanlara bakıyorum da hemen Sokullu'nun o sözlerini, bizim o eski gemiciliğimizi hatırlıyor, en yakın zamanda herşeyin kendimiz tarafından yapılacağına inanıyorum.

Son günlerde dost millet donanmalarının, bize olan yakınlıklarını göstermek için, İstanbul ve İzmir limanlarına geldiklerini gazetelerde okuyor ve deniz kenarından onları seyrediyoruz. Hepimiz bu misafirlere bize yakışan şekilde, güler yüz gösteriyoruz. Fakat bazı okul arkadaşlarımızın ders zamanlarında, gruplar halinde bu gemilere gittikleri oluyor. Gidilen yerde sizlere bir geminin nasıl işlediği, makinelerin mazotla mı, kömürle mi çalıştığı, silindire nasıl istim verildiği, dümenin, pervanenin nasıl döndüğü gösteriliyor mu? Geminin plânı karşınıza çıkarılıp nasıl yapıldığı anlatılıyor mu? Hattâ saatte kaç mil gittiği söyleniyor mu? Bir denizaltı, uçak hücumunda hangi âletin kullanıldığı açıklanıyor mu? Kaptan köprüsü dolaştırılıp puslası, ibresi, falanı, filânı çalıştırılıyor mu? Hiç zannetmem. Gördükleriniz ancak salonlar, koltuklar, yemekhane, bir asansör ve güvertedeki uçaklar.

Sevgili çocuğum, tersanelerimizin daha nerede olduğunu bilmeden, gemilerin nasıl tâmir olduğunu görmeden, nasıl yapıldığını anlamadan böyle yere gidersen, tabii birşey öğrenemezsin. Ve buna da Ders Gezisi denmez. Olsa olsa uydurma bir deyimle, nezaket gezisi denebilir. Hele etrafa sanki birşey bilmiyor ve görmemiş gibi bakılırsa, onlar üzerinde tuhaf ve garip bir etki bırakılmış olur.

Bu yabancı hayranlığını, onları çok beğenmemizi anlayamıyorum. Kendilerin erişilmiyecek kadar üstün olduklarına da inanamıyorum.

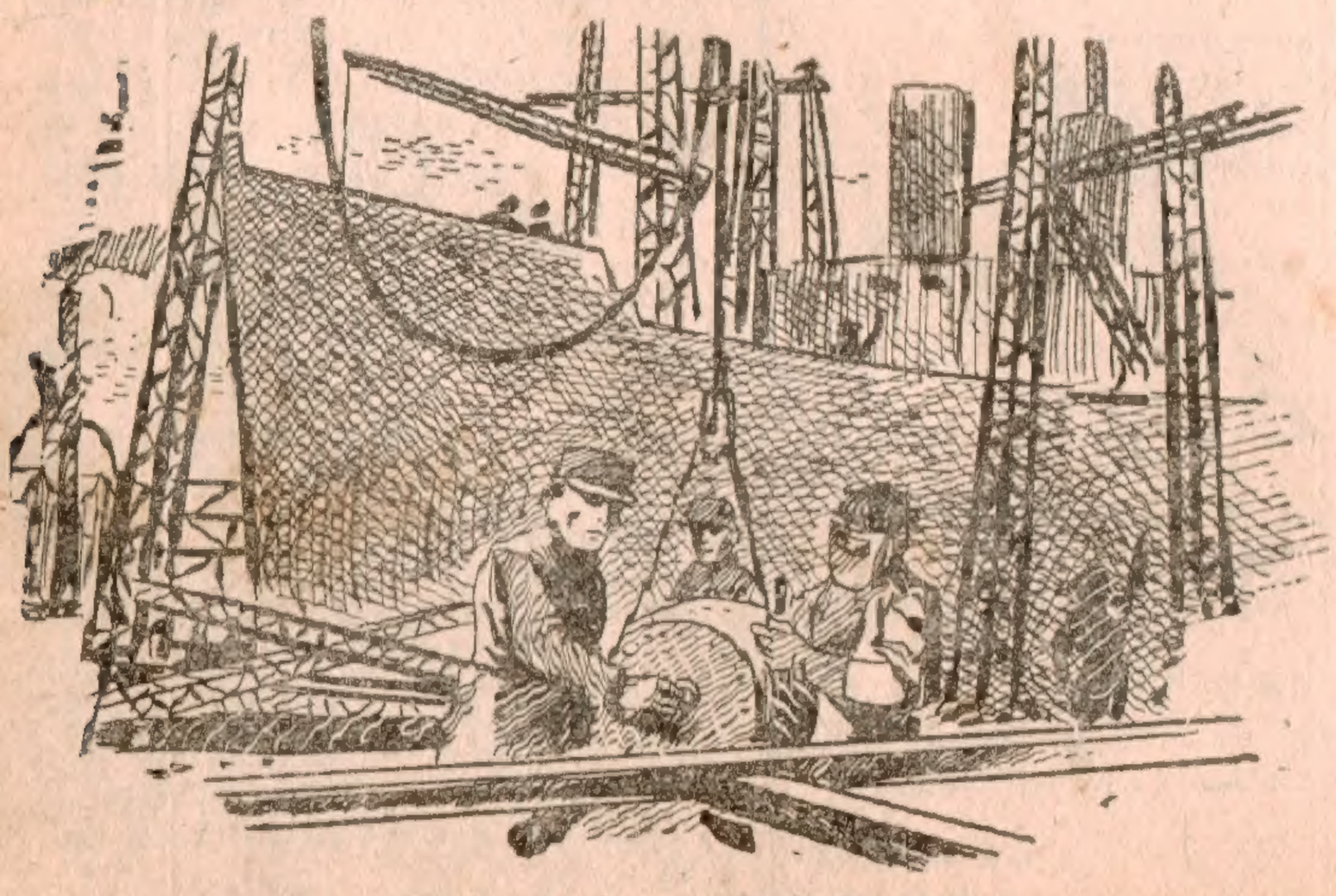

Bizim de tersanelerimiz var!

HARTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Kelimelerin uygunu hangi cümledir?

Sumerler — Nil nehri boyunda yaşarlardı.
Etiler — Kızılırmak çevresinde otururlardı.
Mısırlılar — Dicle-Fırat nehirleri bölgesinde yaşarlardı.

Kadeş savaşı kimler arasında yapıldı?

Mısırlılarla Sumerler
Etilerle Mısırlılar
Etilerle Babilliler

Kadeş savaşı neden oldu?

a - Etiler Nile yerleşmek istiyorlardı.
b - Etiler ve Mısırlılar Suriyeyi almak istiyorlardı.
c - Mısırlılar Anadolu'ya yerleşmek istiyorlardı.

Tek ve çift tırnaklı hayvanları ayırınız.

İnek, at, eşek, manda, karaca, öküz, koyun, katır, keçi

Köylülerin elbirliğile çalışarak yaptıkları işlere ..... derler.

Kulaktaki numaraları isimlerin yanlarına koyunuz:

( ) Kulakzarı, ( ) İçkulak, ( ) Dış kulak, ( ) Östaki borusu, ( ) Orta kulak.

Boş yerleri doldur :

İşitme duyusunun organı ..... tır.
Cisimlerin titremesinden ..... meydana gelir.
Gramafonu ..... icat etmiştir.

Nafia Vekâleti ne işler görür?

Doğru olanların yanına çarpı koyunuz:

Okullar açar, demiryolları yapar, köprüler yapar, mahkemelere bakar, limanlar yapar, sulama tesisleri kurar.

Doğru olanı cümlede boş yere koyunuz:

1 — Rönesans ..... da başladı.

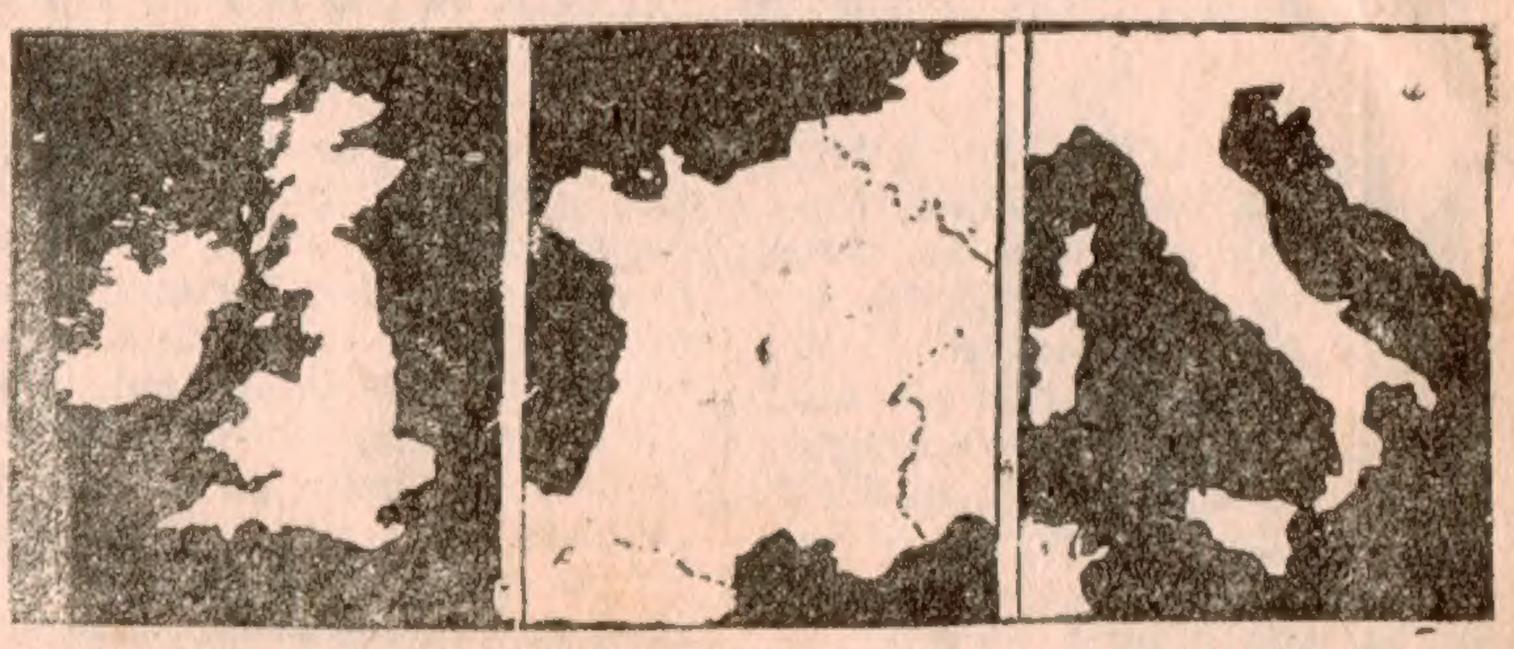

İngiltere'de — Fransa'da — İtalya'da

2 — Papayı, kiliseyi beğenmeyen adam ..... dir.
3 — Lüter'in kurduğu mezhebe ..... denir.
Katoliklik — Protestanlık — Ortodokslık
4 — Papalar İtalya'da ..... sarayında otururlar
Venedik — Vatikan — Cenova

Reformu anlatan hangi cümledir?

a — Sanatta yeni ilerlemeledir.
b — Bilimde yeni buluşlardır.
c — Dinde yeni düşünceler, yeni hareketlerdir.

Bu insanlar hangi işte ne yaptılar?

Rafael

Mikel Anj

Leonarda da Vinçi

a — Reformda
b — Rönesansta
c — Keşiflerde

Parmakucu-Dudak-Dilucu kelimelerini cümlede yerlerine koyunuz

Vücudümüzün ..... uçlarında, ... larda ve ..... ucunda dokunma duyusu çok fazladır

Deri iki tabakadan yapılmıştır:
a — ..... deri, b — ..... deri
Uyuz ..... bir hastalıktır.

ÇOLBU

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

YERYUZÜNÜN kahramanları olduğu gibi, gök âleminin de cesur bir yiğiti vardı. Bu yiğit, tekerlekleri fil dişinden, arabası gül ağacından dandı. Bu arabayı dokuz at çekerdi. Gökyüzündeki bu kahraman Ulker Yıldızı idi. Ulker o kadar yakışıklı bir delikanlıydı ki, gökte pırıl pırıl yanan birçok yıldızlar ona âşık olmuşlardı. Ulker ise güzelliğine mağrur, kimseye yüz vermezdi.

Günlerin birinde Müsteri Yıldızına âşık olan Zühal yıldızı yüzünden bütün yıldızlar iki guruba ayrılarak birbirile savaşa giriştiler Gökte bu savaş olurken, sanki her taraf yanıyordu. Yıldızlardan saçılan şahaplar yeryüzüne düşüyor, gövdelerinden kızgın parçalar kopuyor, durmadan yıldırımlar düşüyor, gök gürültüleri bütün semayı sarıyordu. Gök Tanrı bu aşk yüzünden birbirine giren yıldızlarla bir türlü başa çıkamıyordu. Gök Tanrı bu yıldızları yola getirmek için kahraman Ulker'i yanına çağırdı:

— Senin göğün âmiri ve muhafızı tâyin ettim. Emirlerini dinlemiyenleri tarumar edeceğim. Bunlar gökyüzünde kaybolacaklar, bir toz halinde arza dökülüeceklerdir. Birbirine girinleri yola getir, şu kırbacı da al! diye emir verdi. Ulker de:

— Ey Yüce Tanrım. Bütün mevcudatın yaratıcısı, kuvvetimi senden alarak onları bu kırbaçla yola getireceğime söz veriyorum, diyerek arabasına atladı, Gök Tanrı tarafından kendisine verilen kırbacı sallamaya başladı. Bu kırbaçtan şimşekler çaktı ve her taraf dehşete büründü. Ulker birbirine girmiş olan yıldızların arasına girerek bu Tanrı kırbacile onları yola getirdi Bu kahramanın korkunç hamlelerinden bütün yıldızlar urkup kavgadan vazgeçtiler.

Bu savaş olurken, solgun ve narin ışıklarını her sabah dünya üzerine saçan nazlı Zühre Yıldızı, Ulker'in bu kahramanlığını hayranlıkla seyrediyordu. Onun iri bazuiarını, kıvırcık saçlarını, sert bakışlarını doya doya seyrettikten sonra ona içten vuruldu. O andan itibaren Ulker'e âşık olmuştu. Çünkü gök âleminde Ulker den cesur, kahraman ve bir erkek güzeli yoktu. Buna mukabil Zühre Yıldızı da o derece güzel ve çok terbiyeli idi. Ona gök yüzünde Çolbu adını vermişlerdi.

Gök savaşı sona erdikten sonra Çolbu Hanım Ulker'in karşısına gelerek ona güzel gözlerini dikti. Karşısında ona parlak ışıklar saçtı. Çolbu o kadar parlak ve o derece güzeldi ki, mağrur Ulker onun karsısında dona kaldı. Çolbu gözlerini süzüp boynunu büktükten sonra:

— Ey göğün koç yiğiti, Gök Tanrının sevgilisi, savaşırken seni gördüm ve kahramanlığına hayran oldum. O andan itibaren içime bir aşk ateşi düştü. Seni sevdim. Ve sonsuz olarak da seveceğim. Gel evlenelim, benim ol. Seninle mes'ut bir yuva kurup mutlu günler yaşayalım.

Ülker Yıldızı, Zühre'nin güzelliğine hayran hayran baktıktan sonra ona dedi ki:

— Ey göklerin güzeller güzeli, nazlı meleği. Sen gökte bir tanesin. Sevimlisin. iyi bir eş olabilecek her türlü meziyetlerin de var. Sana eş olmak büyük bir bahtiyarlıktır. Fakat bütün bunlara rağmen ben seninle evlenemem.

Çolbu hüzünlü bir sesle:

— Neden evlenemezsin? Yoksa başka bir yıldızı mı seviyorsun? Yoksa âşık mısın?

Ulker:

— Hayır, ben simdive kadar kimseyi sevmedim. Hiç bir kimse de bana «Seni seviyorum» demedi. Benim karşıma çıkan ilk sevgili sensin.

— Ovle ise beni sev. Ben senin ilk aşkınım.

— Buna rağmen yine sevemem.

— Bunun sebebini anlayamaz mıyım?

Gök âleminde Çolbu'dan güzel bir kız, Ulker'den kahraman bir erkek yoktu.

ÇÖL Gemisi'nin Garip Hikâyesi

ARAPLARIN uçsuz bucaksız denizlerine, çöl ve ölüm kokan denizlerindeki donanmalarını teşkil eden hayvanlara da «Deve» denir. Evet, evet, bildiğimiz develerden bahsediyoruz. Devenin kum üzerindeki yürüyüşü tıpkı büyük bir denizde seyreden gemilerin gidişine benzer.

Milâddan yıllarca önce, derisinden çadır ve ip yapılan, etinden istifade edilen bu vefakâr ve cefakâr hayvan Doğu memleketlerinde yük taşıyan arabalar yerine kullanılırdı.

Kızgın çöllerde, günlerce hiç yüksünmeden, şikâyet etmeden yol alan devenin tüylerinden yapılan elbiseler, paltolar Avrupa'da bile revaçtadır.

Yıllarca o büyük çöllerde yalnız bu develerle seyahat edebilmek kaabildi. Deve olmadan yola çıkanların çoğu, kızgın kum çöllerinin boşluklarında korkunç bir şekilde can verirlerdi. Sahibine çok sadık olan devenin, garip denecek bir midesi vardır. Suyunu da, bütün diğer yiyeceklerini de işte bu midesinde depo eder ve yol boyunca hiç mızmızlanmaz. Karnı acıkınca, ya da susayınca bağırıp çağıracağı sahibini rahatsız edeceği yerde, midesindeki depodan istediklerini kendi kendine çıkarıp ihtiyacını karşılar. Bütün bunları yürürken yapar.

İçinizde birçokları deveyi yakından görmüş, yahut fotoğraflarına sık sık gazetelerde, dergilerde rastlamışsınızdır. Tabii bu hayvanın sırtındaki kamburu sizi yakından ilgilendirmiş ve acaba orasında ne var, veya Allah bu hayvanı niçin kambur yaratmış, gibi sualleri sormaktan kendinizi alamamışsınızdır.

Onu da izah edelim:

Bu kambur gibi görünen yere «devenin hörgücü» denir. Ve hayvan büyük yolculuklar sırasında, midesindeki depodan bulunan öteberiyi bitirince, hörgücünü harekete getirir. Zira bu hârgüçte onu uzun müddet susuz, yiyeceksiz yaşatacak bol miktarda enerji bulunmaktadır. Evet, devenin hörgücü, onun enerji deposudur.

Deveyi yakından tetkik edecek olursanız, yiyeceksiz ve susuz kalan hayvanın sırtındaki bu hörgücün dikliğini, büyüklüğünü kaybettiğini, yani erir gibi olduğunu derhal farkedersiniz. Bunun aksi olunca, yani deve yedinden su içip yiyeceğini alıp midesine depo edince, hörgüç tekrar canlanır, eski halini alır.

Onun bütün vefakârlığına, sadıklığına, çektiği cefalara rağmen, sahibi tarafından çok sık dövüldüğüne, hem de korkunç bir şekilde dövüldüğüne şahit olursunuz. İnsan durup dururken kendisine bu kadar hizmet eden hayvanı canından bezdirecek şekilde dövdüğüne göre, elbet bunun da bir sebebi vardır, değil mi? Evet, bunun sebebi, devenin inadıdır.

●

— Beni Gök Tanrı, Gök âleminin muhafızı tâyin etti. Vazifem çok ağırdır. Bu yüzden bir yuva kuramam.

Çolbu Hanım:

— Sen vazifeni gör, fakat senin de bir yuvan olsun. Evimizin bekçisi de ben olayım! Ülker bu güzel kızın tatlı sözlerine ve sevimli bakışlarına dayanamıyor, fakat ne yapsın o, Gök Tanrıdan bu evlenme için izin alması lâzâımdı. Gök Tanrı emrinde olan vazifeli yıldızlar evlenemezlerdi. Ülker de bu yüzden Çolbu'ya söz vermedi. Ülker, Çolbu'nun yüzüne derin derin baktıktan sonra birdenbire yanından ayrılıp bulutlar arasına karıştı. Fakat bu kızın karşı içinde derin bir sevgi doğmuştu. Zavallı Çolbu ise, Ülker'in aşkı ile içi yanıyordu.

Ne zaman ki gökte Çolbu ile Ülker bir hizada birleşirlerse kalpleri atar, göğüsleri kabarmaya ve nefesleri birleşmeye başlar, nihayet bu nefesler birer dalga halinde akıp giderdi. Fakat o zaman birdenbire gökte bir kasırga çıkar, yeryüüzü toz dumana karışırdı. Bu aşktan haberi olan Tanrı Dağı Oğuzları kasırga çıkar çıkmaz Gök Tanrıya kırbanlar keserler. Ülker'le Zühre yıldızının birleşmeleri için Tanrıdan niyaz ederlerdi. Nihayet günün birinde Gök Tanrı bu insanların dualarını kabul etti. Zühre Yıldızı Çolbu Hanımla Ülker Yıldızının evlenmelerine müsaade etti. O günden itibaren gökte doğan kasırga kesildi. Bu iki yıldız da evlenerek mesut yaşadılar. Yeryüzü insanları yağmursuz kaldıkları zaman bu iki sevgili yıldız onlara bol bol yağmurlar armağan ederlerdi. Bu suretle iyiliğe karşı iyilik kendini göstermişti.

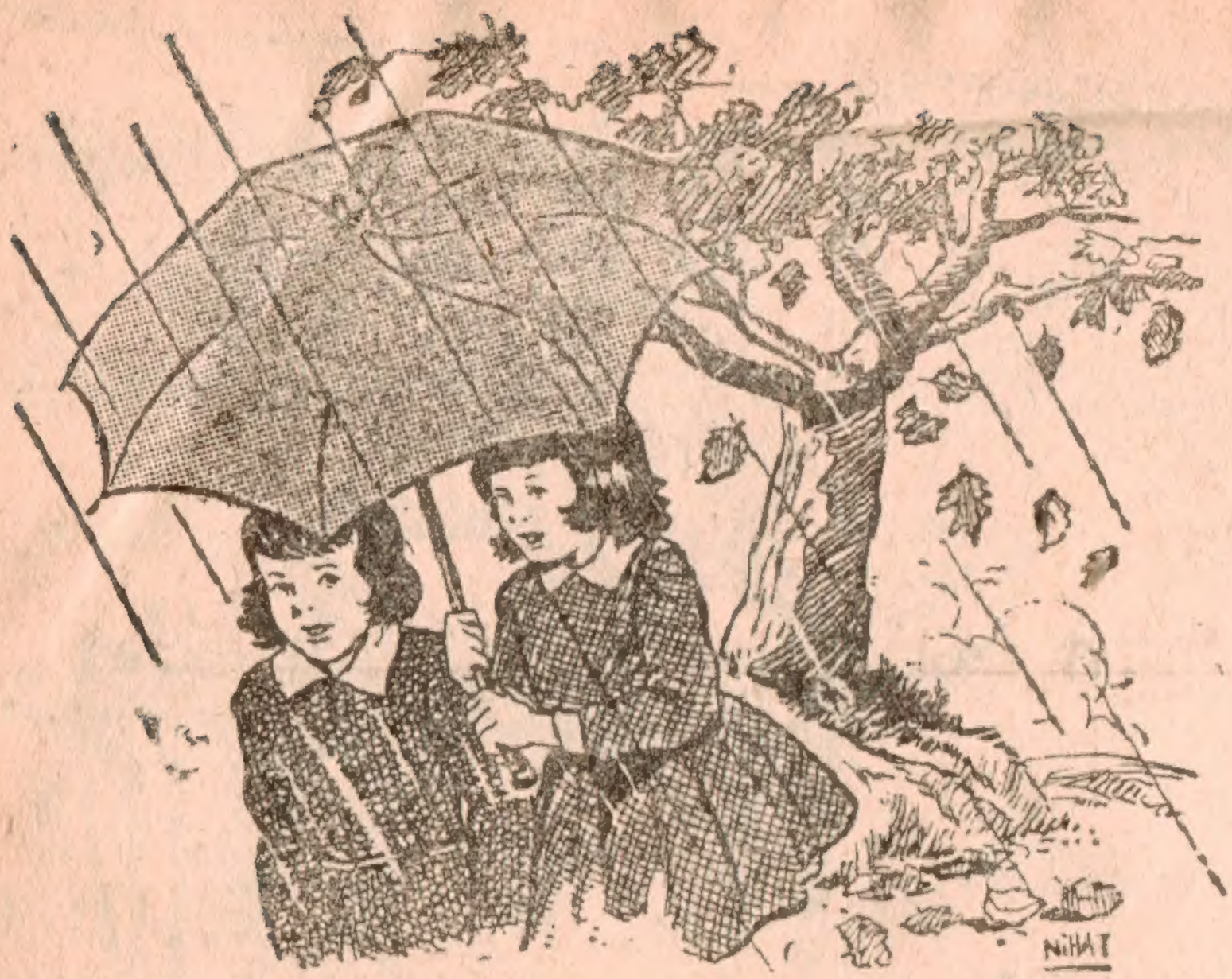

SONBAHAR

PARKLARDA, bahçe yollarında kenarlara birikin yaprakların içinde, ayaklarınızı savura savura yürümeyi siz de seversiniz, değil mi?

Evet, sonbaharda yapraklar dökülür, rüzgâr onları kenarlara yığar, havada, yerde, hep bu yaprakların titreştiğini görürsünüz.

Yavaş yavaş çırılçıplak kalan bu dallardan ilkbaharda yepyeni yapraklar doğacak, ağaçlar yine yemyeşil olacaklardır. Yaprak dökümü hayvanların tüy değiştirmesine de benziyor.

Şairler, sonbaharda çok güzel olan gurupları seyretsin, işin şiir tarafını, hazin tarafını görsünler, biz şu meyvalara bir göz atalım.

Sonbahar meyvanın hemen hemen en bol olduğu mevsimdir. Uzümün, armudun, elmanın kavunların en tatlılaşmış zamanı bu güz mevsimidir. Ayvalar, Trabzonhurmaları bu mevsimde olur ve sonlara doğru da kestane kendisini gösterir.

Yağan yağmurlar çimenlere taze bir hayat verir, otlar yeniden fışkırır, fındık ağaçlarının diplerini araştırırsanız tam olmuş ve gözden kaçmış fındıklardan bir iki avuç toplayabilirsiniz. Çıplak dallarda kalmış bir iki cevize değnek fırlatarak düşürmek te eğlencelidir.

Okullar sonbaharda açılır. Yeni elbiseler, yeni çanta, yeni kitap ve defterler ve bir ileriki sınıf.

Leylekler biraz acelecidir. Daha ağustos içinde göçüp giderler. Fakat saka kuşları gibi bazı göçmen kuşlar bizi kolay kolay bırakmazlar. Onlara öğsımda da rastlarız. Havalar işi pek azıtınca onlar da çekilip giderler.

Aile yükünü üzerine almış olanlar odun, kömür ve kışlık giyecek, yiyecek peşinde koşarken kuzum çocuklar, siz de vazifenizi biliniz. Kitabınızın başından beri öğrenmediğiniz bir yer bırakmadan geçmeyiniz. Şu dersleri bu sene olsun biriktirmeyiniz.

Bir çoğunuz iyi bilirsiniz çocukar. Biriken derslerin altından kolay kolay kalkılmıyor. Hele şu ikmal imtihanları bütün tatili insana zehir ediyor, değil mi?

— Gel karneyi al, düzelt ve bana ver!

Can Okulum

Sana köle, sana kulum:
Ey sevgili, can okulum!
Sensin bana kuvvet, ışık,
Nasıl olmam sana âşık?!

Sensiz hayat bana çok zor,
Neler çektim, anneme sor!
Hasretinle yandım dört ay,
Değil bunu tasvir kolay!

Nur kaynağı sensin asıl,
Bak, çarpıyor kalbim nasıl!
Zannetme ki bir deliyim,
Bugün fazla neş'eliyim!

Gözüm, gönlüm sana nâzır,
Bak, çantamda hepsi hazır:
Defter, kalem dergi, kitap;
Nasıl etmem sana şitap?!

Unutmadım yollarını,
Aç haydi, aç kollarını!
Aç ki, yine gülsün yüzüm,
Senden ayrı bir öksüzüm!

Süzülürken şanlı bayrak,
Öğretmenim «Koş!» diyor, bak!
Ateşinle yana yana,
Koşup geldim işte sana!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

YILDIRIM KAPTAN VE ARKADAŞLARI GÖKTAŞI TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA İKEN DR. METEOR'LU DA ELLERİNDEN KAÇIRIRLAR.

AŞAĞIYA İNİP DR. METEOR'U YAKALAMAM LÂZIM!

SEN BURDA KAL!

DR. KLANG'IN SANA İHTİYACI VAR. ONU BEN YAKALARIM.

O SENİ KOLAYLIKLA ALTEDER!

28

Kurtuluş Yolu

NE DİYORSAM ONU YAP! YOKSA HEP BİRLİKTE MAHVOLACAĞIZ!

YILDIRIM! GÖKTAŞI YİNE GELİYOR!

YILDIRIM KAPTANLA DR. KLANG GEMİYİ KURTARMIYA ÇALIŞIRLARKEN PAMDA DR. METEOR'UN PEŞİNDEYDİ.

ŞURADA BİR GÖLGE VAR! DOKTOR METEOR ORADA OLMALI!..

BU SIRADA GEMİ GÖKTAŞIN-DAN KURTULMAK İÇİN DALIŞ GEÇMİŞ PAM DA MUVAZENESİNİ KAYBETMİŞTİ..

...VE SIRTÜSTÜ YERE YUVARLANDI...

DOKTOR METEOR!..

ŞAŞTINIZ MI HAM- FENDİ ?

BENİ ÖLDÜR- MEYİN!

SEN BENİ ÖLDÜRMİYE- CEK MİYDİN KÜÇÜK HANIM?

AMA BEN SENİ ÖLDÜRMİYECE- ĞİM. PARÇA PAR- ÇA OLUŞUNUZU SEYREDECEĞİM!

ŞİMDİLİK HOŞÇA KALIN. BEN ATLIYORUM!

YILDIRIM KAP- TAN! BAK ŞU- RAYA! DR. METEOR FEZA- YA BIRAKTI KENDİNİ...

BİZ DE FEZA ELBİSE- LERİMİZİ GİYER VE BOŞLUĞA ATI- LIRIZ!..

DR. METEOR ELBİSE-LERİN HEPSİNİ PAR-ÇALADI!

NEE!? VAY HAİN VAY!

BIRAK LÂFI PA DİREKSİYONA GEÇ! GÖKTAŞI YİNE GÖZÜKTÜ..

ALO ALO! TEBRİK EDERİM ARKADAŞ-LAR. BU SEFER DE İKİYE BÖLÜNMEDİ-NİZ...

DR. METEOR'UN DEDİKLERİNİ DUYDUN MU?

DUYDUM. NE OLACAK?

ONUN SÖZLERİ BANA BİR FİKİR VERDİ...

FİKRİNİ BİR AN EVVEL SÖY-LE DE DUYALIM!

DR. METEOR "BU SEFER DE İKİYE BÖLÜNMEKTEN KURTULDUNUZ," DEDİ...

BİZİMLE SADECE ALAY ETTİ...

GÜZEEL.. YA BİZ KENDİMİZ GEMİYİ İKİYE BÖLERSEK...

..O ZAMAN KURTULURUZ

NE.. NASIL?

ANLATMAYA VAKİT YOK! SEN TABANCANI VER BANA. BUNU BİR KERE DAHA YAPMIŞ-TIK SENİNLE...

ANLAMA-DIM, AMA AL!

DAM AŞAĞIYA İNEREK HAREKETE GEÇTİ...

ŞU BÖLMEYİ ÖNCE ERZAK VE CEPANE İLE DOLDURAYIM!

ŞİMDİ DE BU BÖLMEYİ KESEREK GEMİDEN AYIR-MALI!..

BİRAZ SONRA...

HER ŞEY HAZIR! DERHAL BÖLMEYE KOŞUN ÇOCUKLAR!

GÖKTAŞI İKİ DAKİKA SONRA YİNE BURADA OLUR.

ÇABUK OLUN!

AYRILMAK İÇİN KIL KADAR YERİMİZ KALDI...

PAM ÇABUK OL! GÖKTAŞI GELİYOR...

BİTTİ İŞTE YILDIRIM.

ATOM TABANCASI GEMİYİ PEYNİR GİBİ KESMİŞTİ...

FAKAT ARKA BÖLME BİR ZAMAN ESAS GEMİNİN HIZINA UYARAK ONUN PEŞİNDEN AYRILMADI...

ÇOK ŞÜKÜR... GEMİDEN AYRILDIK...

TAM O SIRADA YILDIRIM HIZIYLE GELEN GÖKTAŞI GEMİYLE KARŞILAŞTI....

BİR KAÇ SANİYE SONRA HAVA GEMİSİ TUZLA BUZ OLDU...

GEÇMİŞ OLSUN.. SAYENDE KURTUL-DUK!

KIL PAYI İLE KURTULDUK. YOKSA HALİ-MİZ PEK YAMANDI...

ŞİMDİ KURTULABİLMEMİZ İÇİN HAVA DEVRİYELERİ TARA-FINDAN GÖRÜLMEMİZ LÄZIM.

HAVA FİŞEKLERİNDEN BİRİNİ ATTILAR.

ARKASINDAN BİR TANE DAHA... BİR TANE DAHA... HAVAİ FİŞEKLERİ TÜ-KENMİŞTİ...

VE BİRDENBİRE.

MÜJDE YILDIRIM KAPTAN! BİR DEVRİYE UÇAĞI GÖRÜNDÜ!

BU SIRADA DEVRİYE UÇAĞINDA...

HAVA FİŞEĞİ ŞU BOZUK GEMİDEN ATILMIŞ OLABİLİR.

BİRİLERİ OLSAYDI.. YİNE FİŞEK YAKARLARDI...

TO BE CONTINUED

BİRAZ DAHA BEKLER CEVAP ALAMAZSAK HAVA TRAFİĞİNİ AKSATMAMASI İÇİN...

TEKRAR İŞARET VER BAKALIM!

CEVAP YOK!

BURADA OLDUĞUMUZU ONLARA ANLATAMAZSAK ÇEKİP GİDECEKLER...

GİTSELER YİNE İYİ.. BÜYÜK TEHLİKE VAR!

O DA NESİ?

İŞARETİMİZİ GÖRMEDİLERSE FACİA OLUR.

NEDEN? BİZİ KURTARMAYA GELMEZLER Mİ?

BUNU TERKEDİLMİŞ BİR GEMİ SANARLAR. SA PARÇALAMIYA KALKARLAR.

PARÇALARLAR MI?

TABİİ YA.. BOŞLUKTA SERSERİ BİR GEMİ HAVA TRAFİĞİ İÇİN TEHLİKEDİR...

GÖZGÖRE GÖRE ÖLECEK MİYİZ?

RADYO DAİŞLEMİ YOR Kİ...

FAZLA OKSİJENİMİZ DE YOK. KAPAĞI AÇIP İŞARET VEREMİYORUZ.

DURUN! KURTULDUK ÇOCUKLAR!

BEN OKSİJENSİZ YAŞIYABİLİRİM. KAPAĞI AÇIP İŞARET VEREYİM.

ŞU ENKAZI YOK EDECEĞİM ARTIK!

DUR! İŞARET VERİYOR-LAR!

GELECEK SAYIDA KEDİ ADAM-LAR...

© 1966 John F. Dille Co.

Meraklı Bahisler

EN FAZLA YAŞAYAN HAYVAN HANGİSİDİR?

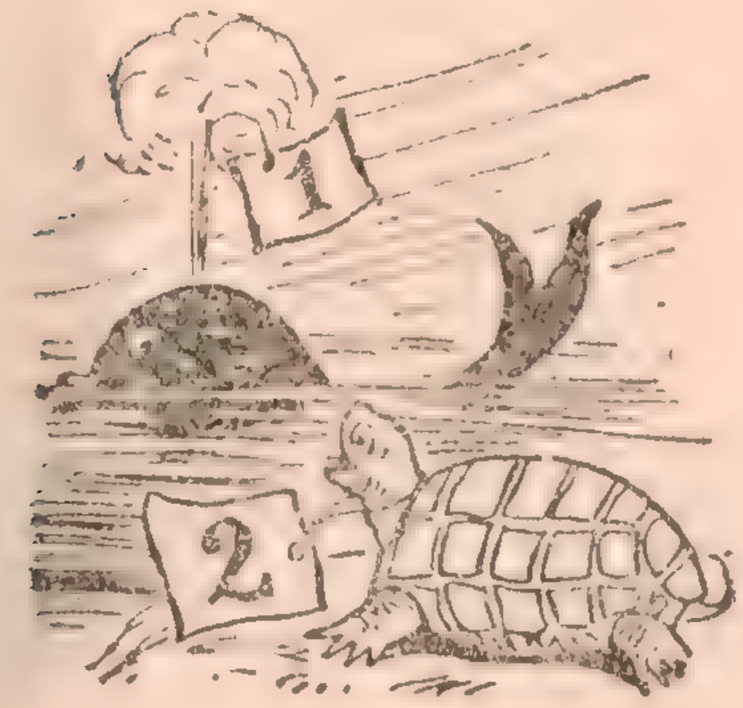

Dünyamızda yaşayan birçok hayvanlar vardır. Bunlar hayatlarını devam ettirebilmek için durmadan çalışırlar, sayısız tehlikelere atılmaktan çekinmezler.

Hayvanların kaç yıl yaşadıkları belki herkesi ilgilendirmez ama, ilim adamları bilgilerini arttırmak isteyen kimselere ve ilme yardım olsun diye bu işle de aşağı yukarı yüz yıla yakın bir zamandanberi uğraşmaktadırlar.

İşte onların bu yıl içinde açıkladıkları rakamlar:

Dünyamızın en uzun yaşayan hayvanı balinadır. Denizlerin bu korkunç balığı, şayet öldürülmeyecek olursa tam 503 yıl ayni tempo ile yaşar.

Bu rakama en fazla yaklaşabilen hayvan, yazın ayaklarımızın altından eksik olmayan sevimli kaplumbağadır. Onun ömrü de 400 yıldır.

Hemen hemen hepimizin filmlerde görüp heyecanlandığımız timsahlar, bu ömür sırasında üçüncülüğü elde ederler. Açıklamada timsahların 300 yıl yaşadıkları belirtilmektedir.

Bu büyük rakamları sırasile:

Kuğu kuşu: 109 yıl,
Karga: 100 yıl,
Kartal: 100 yıl,
Papağan (ortalama): 70 yıl,
Balıkçıl kuşu: 65 yıl,
Kaz: 53 yıl,
Tavuk: 43 yıl,

Takip etmektedir. Bu arada karınca, yılan, maymun, arslan ve burada ismi geçmeyen diğer hayvanların da en azından 30 yıl kadar yaşadıkları ifade olunmakta, fakat araştırma ve gözlemler devam ettiğinden kati bir rakam verilmemektedir.

Doktor Bunu Diyorki

DİŞLERİMİZ

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Vücudümüzün en önemli kısımlarından olan dişlerimiz hakkında bazı bilgiler edinelim:

Dişlerimiz ne zaman çıkar?

Dişlerimizin çıkması iki ayrı zamanda olur. Birinci zamanda: Doğumdan 4-6 ay sonra ilk önce iki alt orta kesici dişimiz çıkar. Bunlardan 1-2 ay sonra da orta kesici dişler, sonra üst yan kesiciler, birinci yaş bitimine doğru alt yan kesiciler çıkarak birinci yaşta 8 diş çıkmış olur. Birinci yaştan sonra önce yukardakiler olmak üzere dört küçük azılar çıkar; sonraları ikinci yaşın bitimine doğru önce yukardakiler olmak suretiyle köpek dişleri meydana gelir. Üçüncü yaş içinde de diğer dört küçük azılar çıkar ki bu suretle (süt dişleri) denen dişlerimiz tamamlanmış olur.

İkinci zamanda: Bu zaman 7-12 yaş arasında olur ve süt dişleri birer birer düşerek yerlerine (Kalıcı dişler) gelir. Önce ilk büyük azılar çıkar, 8 yaşında orta kesiciler, 9 yaşında yan kesiciler, 10 yaşında ilk küçük azılar, 13 yaşında köpek dişleri, 15 yaşında ikinci büyük azılar, akıl dişleri de 18-25 yaşında çıkar.

Dişlerin çıkması gecikir mi?

Dişlerin çıkmasındaki gerilik rahitis denilen bir hastalıkta olur. Bir de naturaya ait gecikme vardır, yani çocuğun baba ve annesinden geçen vasıflardan ötürü gecikme olur.

Dişlerimiz niçin çürür?

Dişlerimizin arasındaki girinti ve çıkıntılarda yediğimiz yemek ve ekmek kırıntıları kalır. Bunlar da tahammür ederek dişlerimizin muhafazası olan mineyi çatlatır ve bu suretle mikropların kolayca yerleşmesine sebep olarak dişlerimizin çürümesini kolaylaştırır.

Onun için her yemekten sonra ağzımızı yıkamayı, çalkalamayı ve dişlerimizi - hiç olmazsa günde bir defa - yıkamayı âdet edinelim.

TARİH YAPRAKLARI

KADINLARIN SEÇİM HAKKINI KAZANMASI

Atatürk inkılâplarından biri olan kadınların milletvekili seçmek ve seçilmek hakkı 5 Aralık 1934 te kabul edildi.

ŞAİR LEYLÂ HANIMIN ÖLÜMÜ

Şiirleri, yazılı hâtıraları, sevilen şarkılarıyla tanınmış olan Hekim İsmail Paşanın kızı Leylâ Saz, 86 yaşında olduğu halde 6 Aralık 1936 da İstanbulda öldü.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN'İN ÖLÜMÜ

Roman ve piyesleriyle tanınmış ediplerimizden Reşat Nuri Güntekin 1892 de İstanbul'da doğmuştu. Babası Doktor Nuri Beydir. Reşat Nuri İzmir'de Fransız Mektebinde ve Üniversitenin Edebiyat Fakültesinde okudu. Liselerde edebiyat öğretmenliği yaptı. Milletvekili seçildi. Son görevi Maarif Müfettişliği idi. Romanları, piyesleri çok sevilmiş ve tutulmuştur. 7 Aralık 1956 da İstanbul'da öldü.

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : — 8 —

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

ADNAN, bir avuç ot koparta-rak keçilere doğru koştu. Fakat hayvanlar sokulmadılar. Biraz sonra fazla bir telâş göstermeden oradan uzaklaştılar. Oğuz Bey:

— Bunlar insana alışık hayvanlar, dedi. Sonra Adnan'a döndü:

— Babanızın anlattıkları içinde keçilerden bahis yoktu, dedi.

Delikanlı heyecanla:

— Hayır efendim, dedi. Bunlar belki sonradan gelmiştir. Belki vahşî hayvanlardır da babam onları alıştırmıştır.

— Bunu da anlarız.

İki saat devam eden yol sırasında yerlerde gayet muntazam kesilmiş hindistan cevizi kabuklarına rastladılar. Kaptan bunlardan birisini tetkik ederek:

— Bunlar bıçakla kesilmişe çok benziyor, dedi. Daha doğrusu testere ile ikiye bölünmüş.

Hepsi birer kabığu tetkik etti. Hindistan cevizi ağaçları altında bunlardan bir hayli vardı.

Açık bir sahada bodur fidanlar üzerinde çeşitli yemişlere rastladılar. Ormanın bir tarafından çok çiğnendiği için yol olduğu anlaşılan bir yerden açıklığa çıktılar. Burada zemin gittikçe yükseliyor, denizden gördükleri ağaçlıklı tepeye çıkıyordu.

Ormanın kenarında gayet muntazam tarhlara ayrılmış, üzerinde çalışıldığı belli olan bir tarlada başak bağlamış buğdaylara rastladılar. Bunlar parti parti ekilmişlerdi. Daha ileride püsküllleri kurumuş insan boyuna kadar yükselmiş mısırlara rastladılar.

Oğuz Bey gayet geniş bir fıçının yanında durdu. İçerisinde su dolu idi. Yanında kova gibi kullanılan daha küçük bir fıçı vardı.

Bu sırada ikinci kaptan:

— Şuraya bakınız, diye haykırdı.

Geldikleri yolda, ağaç sıralarının arkasında gayet iri gövdeli iri kulaklı bir maymun tehditkâr gözlerle onlara bakıyordu. Elinde kol kalınlığında bir sopa vardı. Bu sopa gayet güzelce tıraş edilmişti.

Herkes, silâhına davrandı. Daha ileride, arkada yirmi kadar maymun ağaç gövdelerinin muntazam kalınlıkta ve dalları arkalarında atılmağa hazır bir halde bekleşiyorlardı.

Dört erkek herhangi bir taarruza karşı koymağa hazırdı. Silâhlarını emniyet tetiğinden kurtarmış, kıpkırmızı kesilmişlerdi.

Oğuz Bey heyecanlı bir sesle fısıldadı:

— Bu gayet iri bir şempanze, dedi.

Muzaffer Bey:

— Pasifik adalarında şempanzenin bulunması garip, dedi.

— Olabilir. Fakat bu tam bir şempanzedir. Maymunların en zekisi ve belki de insana en yakın olanı.

Hayvan hareketsiz duruyor ve çok büyük bir dikkatle onlara bakıyordu. Saklanan ve bekliyen maymunlarda en küçük bir hareket yoktu.

Temel homurdandı:

— Ne yapıc giz, şimdi? dedi. Şunu vurayım mı?

Oğuz Bey:

— Katiyen, dedi. Bize saldırmayınca bunlara bir zarar vermek doğru değil. Dur, bir deneme yapayım.

Oğuz Bey silâhını elinde sallıyarak iki adım attı. Şempanze hâlâ olduğu yerde duruyordu. Fakat Oğuz Bey silâhını ona doğru kaldırınca korkunç bir şekilde homurdanarak, inanılmaz bir çeviklikle yana sıçradı ve kalın bir ağacın gövdesini siper aldı.

Herkes silâhlarına davrandı.

Armatör heyecanla:

— Bu hayvan tabancayı çok iyi tanıyor, dedi.

KORKUNÇ BİR POSTACI

İKİ erkek büyük bir dikkatle geldikleri yoldan geri dönmeğe başladılar. Açlık ve yorgunluk onları dermansız bırakmıştı. Akşam yakındı.

Onlar ilerledikçe arkalarında ve ağaçların tepesinde bir hışırtı onları takip ediyordu.

Kulübenin yanına vardıkları sayısı otuzu bulan irili ufaklı şempanze ormanın son ağaçlarının hizasında durmuş onlara bakıyordu. Güneş tahammül edilmez bir sıcaklıktaydı.

Akar suya giderek avuçlarile içtiler ve yüzlerini yıkadılar. Oğuz Bey:

— Gemiye dönelim, dedi. Yarın daha kuvvetli bir ekiple aramağa devam ederiz. Önce ormanda, sonra civarda kuvvetli bir tarama yapmak lâzım.

Sandalı denize sürdüler. Yarım mil yolculuk yirmi dakika kadar sürdü. Gemiye çıkarak merakla benleyen arkadaşlarına ümitle geldiklerini, fakat henüz bir netice alamadıklarını söylediler.

Tahir Kaptan ihtiyaten üç defa canavar düdüğünü öttürdaha tekrar etti.

Kıyıya toplanan şempanzeler hareketsiz kaldılar. Gemicidü. Yarım saat ara ile bunu bir ler boşuboşuna kıyı görünmeyinceye kadar dürbünle baktılar.

Gece oldu. Ada simsiyah kesildi. Güvertede yemek yiyen kaptanlarla Oğuz Bey hep adan konuştular. Gemiciler on-

Yatma vakti geldi. Zifiri lara kulak misafiri oluyordu. karanlık adanın karşısında kamara pencereler nden bembeyaz elektrik ışıkları saçılan, direklerinde ve güvertesindeki aydınlıkla bir medeniyet havası veren gemi çok zıt bir durum gösteriyordu.

Ertesi sabah erken kalkılacağı için nöbetçilerden başka yatağına çekilmeyen bir Adnan vardı. Delikanlı güvertede, ada tarafında, küpeşteye dayanmış, ellerini çenesine koymuş dalgın duruyordu.

Nöbette bulunan genç bir gemici, Küçük Hüseyin dedikleri delikanlı hiç durmadan güverteyi dolaşıyor, Adnan'ın önünden geçerken bir iki söz söylüyor, delikanlı da gayet kısa kelimelerle cevap veriyor veya sadece omuzunu kımıldatıyordu.

Saat 23 ü biraz geçiyordu. Yarım bir ay, adanın üstüne doğru çıkmış ve ortalığı şeffaf bir aydınlık vermişti.

Adnan bu sırada yerinden fırladı ve:

— Hüseyin, dedi. Hüseyin adaya bak!

Genç tayfa, iskele tarafına koştu. Adnan'ın yanına geldi:

— Ne var? diye sordu.

— Kıyıda birisi var, görüyor musun?

— Hayır!

— Dikkat et, bak, fenerli bir adam. Daha doğrusu bir ışık.

— Evet, gördüm. Feneri sallıyor.

— Koş, suvariye haber ver!

Henüz yatmış olan Tahir Kaptan pijamasıyle güverteye geldi. Hüseyin üç defa düdük çalmıştı. Beş dakika geçmeden gemide kim varsa güverteye çıkmıştı. Oğuz Bey sordu:

— Ne oluyor çocuklar?

(Devamı gelecek sayıda)

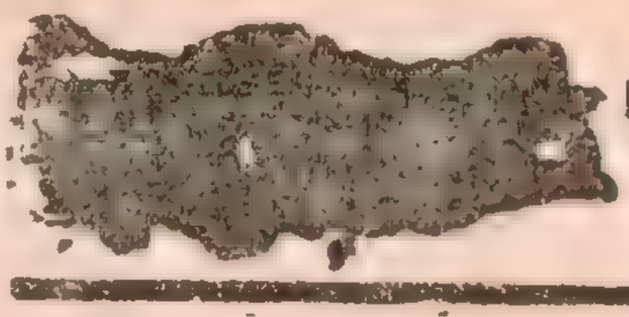

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

İ Z M İ T

İzmit'teki Sellüloz ve Kâğıt Fabrikası

Marmara kıyılarında İstanbul'dan sonra en iyi liman İzmit limanıdır. Bu limanın dibinde de İzmit şehri bulunur. İzmit çok eski bir şehirdir. Okadar eski ki, ne zaman kurulduğu bile bilinemiyor. En eski adı Astakod imiş. Yalnız Makedonya Kralı Büyük İskender'in komutanlarından Lisimakos bu şehri ele geçirdiği zaman yakıp, yıkmış.

Sonra, şimdiki Kocaeli bölgesinde hüküm süren Nikomed adlı hükümdar şehri yeniden kurdurmuş. Adını da Nikomedya koymuş. Sonra şehir Roma hükümdarlarının eline geçmiş. İmparator Kostantin İstanbul'u büyültmeden evvel burayı devlet merkezi yapmayı bile düşünmüş.

358 senesinde büyük bir yer depremile yıkılan Nikomedya birkaç defa daha elden ele geçmiş. Bizanslılar zamanında tekrar yapılmış, bakım görmüş. Nihayet İkinci Osmanlı Hükümdarı Orhan Gazi zamanında İznikomedya şekline girmiş olan şehrin adı Türkler arasında söylene söylene İzmit olup çıkmıştır.

İzmit, deniz kıyısında yüksekçe bir tepenin batı eteklerine kurulmuştur. Havası oldukça ağırdır. Etrafı yeşillikler ve ormanlarla kaplıdır. Tren yolu şehrin tam ortasından geçer. Tren yolunun iki yanı da asfalt caddedir. Şehrin en güzel binaları bu cadde üzerine sıralanmıştır.

İzmit'te bulunan fabrikaların en önemlisi Kâğıt fabrikalarıdır. Donanmamız da burada durur. Şehrin etrafında çok verimli ve sulak topraklar vardır. 1955 sayımına göre nüfusu 254.263, yüzölçümü 4.726 kilometrekaredir. İzmit Kocaeli'nin merkez ilçesidir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Gebze, Gölcük, Kandıra, Karamürsel.

BUNU DUYDUNUZ MU?

ESKİ ÇİN BÜYÜCÜLERİ DİRİ KAPLUMBAĞALARI ATEŞE ATARAK ÇATLAYAN KARIN KABUKLARI ÜZERİNDE FALA BAKARLARDI..

AMERİKA'DAKİ BİR KRATER GÖLÜNE KIZILDERİLİLER (BEYAZLARLA HUDUT BÖLGESİ DEMEK OLAN) CHAROGGAGOGGMANCHAUGGAGOGGCHAUBUNAGUNGAMAUGG ADINI VERMİŞLERDİ.

İTALYAN DUVARCI USTASI FREDERİCO'NUN BAŞI O KADAR SAĞLAMDIR Kİ BAŞINDA BİR ÇAY TAKIMI VEYA SOFRA TAKIMI KIRSANIZ BANA MISIN BİLE DEMEZ.

AMERİKA'NIN VİRGİNİA BÖLGESİNDE SMİTH İSİMLİ ADAMIN BİRİ NEHİRDE YAKALADIĞI BALIĞI TAVAYA KOYARAK KIZARTMAYA BAŞLAMIŞ. FAKAT BALIK ÂNİDEN İNFİLAK ETMEZ Mİ?.. MEĞER BALIK BİR PATLAYICI MADDELER FABRİKASINDAN NEHRE ATILAN DİNAMİT PARÇASI YUTMUŞMUŞ...

Dünyanın 4 Köşesinden

KUŞLAR INSANLARDAN DAHA KUVVETLIDIR

Bu başlığı görür görmez gülmeğe başlıyacak ve dudaklarınızı bükerek:

— Haydi efendim, hiç minnacık bir kuş, koskoca insandan kuvvetli olabilir mi?

Diyeceksiniz. Fakat böyle dudak bükmekte sakı naceje etmeyin. Zira yapılan tecrübeler göstermiştir ki, herhangi bir kuşun göğüs adaleleri, normal bir insanın göğüs adalelerinden tam 120 defa daha kuvvetlidir.

Kuşların hiç yorulmaksızın binlerce kilometrelik yolları katettikleri bir gerçektir. Ilattâ bunlar, bazan ayni şehrin üstünde, hiç yorulmaksızın ve hiç bir yerde dinlenmeksizin haftalarca dolanıp dururlar. Ve bundan başka, kuşlar evvelce asla gitmedikleri, görmedikleri yerleri de, oralardan her zaman geçiyorlarmış gibi rahatça bulabilirler. Kuşlar, eski devirlerde haberci olarak kullanılır ve bilhassa harplerde çok işe yararlardı. Bunun iki sebibi vardı:

1 — Yollarını asla şaşırmamaları,

2 — Uzun yolculukları rahatça yapabilmeleri ve bu mesafeleri çok çabuk katedebilmeleri.

Hayvanlar âlemindeki tetkiklerden anlaşılacağı gibi, kuşların arasında saatte 193 mil süratle uçarak, üç gün hiç dinlenmeden yol katedenler de vardır.

Bir rivayete göre Güney Okyanusta yaşayan ve adına albatros denen büyük deniz kuşu, korkunç süratiyle uçarken, gideceği yeri gayet iyi bildiğinden saatlerce uyumaktadır. Albatros kanatlarını açtığı zaman genişliği aşağı yukarı dörtbuçuk metreyi bulur.

Hazır kuşlardan bahis açılmışken, sizlere bazı garip kuşların hususiyetlerini de söyliyelim:

A) Dünyanın en güzel ve en rahat konuşan kuşu papağan değil, yine onun cinsinden olan ve sadece Hindistan'da yaşayan başka bir kuştur ki, buna LUBABA denmektedir.

B) Kuğu kuşu kuvveti ile meşhurdur. Bu zarif kuş, pek çok yırtıcı hayvanlardan çok daha kuvvetli olup, büyük tehlikeler karşısında bir atı bile kolaylıkla öldürebilir.

C) Kuzgunun konuştuğunu biliyor musunuz? Bu sempatik hayvan İngilizceyi bir insan kadar rahat ve net konuşan kuştur.

E) RISKUİR denen ve Afrika'da yaşayan bir kuş ise, ancak iki gün yaşar. Fakat bu müddet zarfında ormanlarda yakaladığı bütün boğa yılanlarını öldürerek yer. Zaten bu kadar kısa zamanda ölmesine sebep te oburluğudur. RİSKUİR'in kuvveti, bir kanat darbesile, insanın bacağını kırıvermesinden ölçülür.

1

Parker Quink

Parker Quink kaleminizin ömrünü uzatır ve daha iyi yazmasını sağlar. Zira Parker Quink, kaleminizi yazarken temizleyen ve koruyan SOLV - X maddesini hâvi yegâne mürekkeptir.

Dolma kalemleri tıkamaz ve devamlı yazıyı temin eder. Sabit yazı için mavi-siyah, lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi Quink mürekkebi kullanınız.

her nevi kalem için en iyi mürekkeptir

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

EĞLENCE DÜNYASI

BULMACA

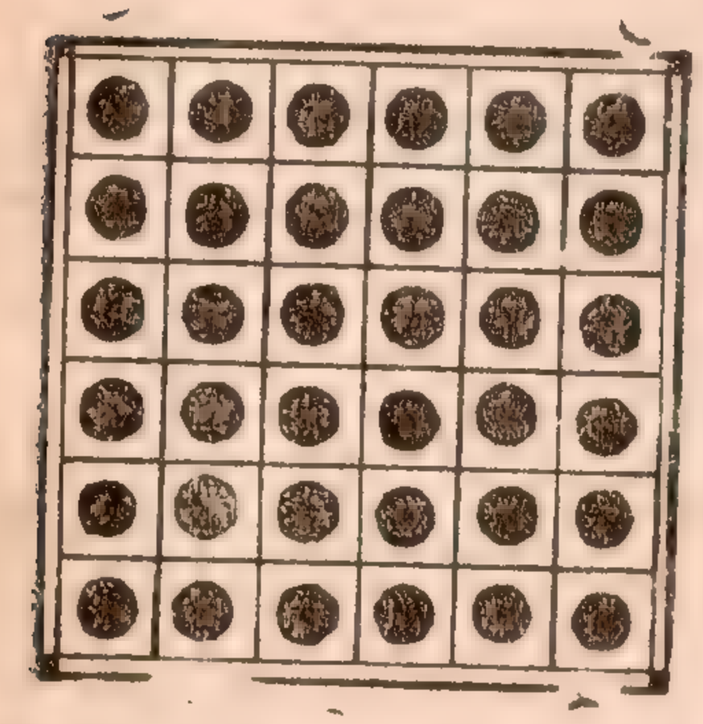

Buradaki dama tahtasının içindeki taşlardan sadece 6 tane kaldırın ve hem yatay, hem dikey, hem de çapraz sıralardaki taşların toplamı çift olsun.

(Halli karşı sayfada)

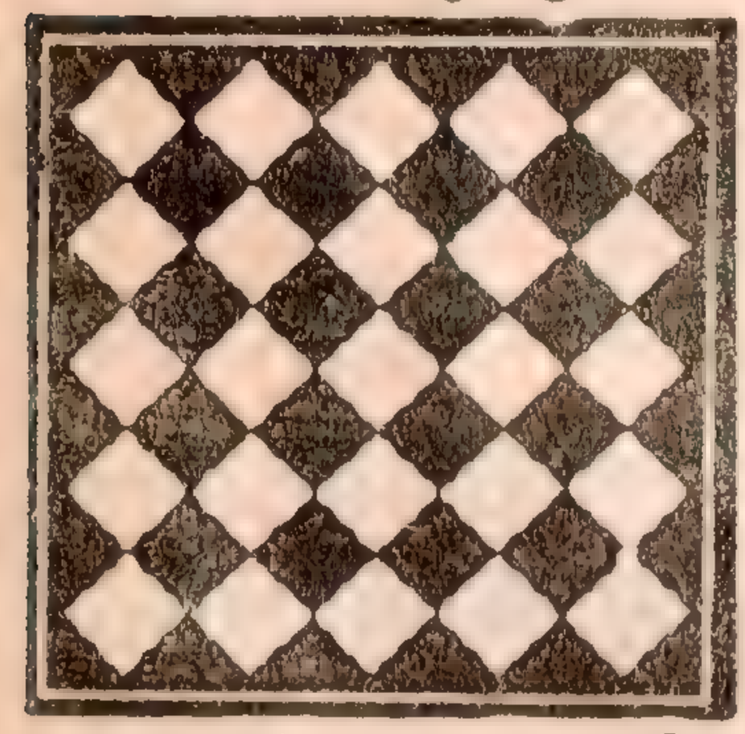

1-5 arasındaki rakamları buradaki beyaz yerlere yerleştirin. Fakat hem yatay hem dikey, hem de çapraz sıralarda aynı rakamdan birden fazla olmasın.

(Halli karşı sayfada)

AFERİN

— Ey Acar, dişçide ağlayıp bağırmadın ya?

— Hiç ağlamadım, bağırmadım, babacığım!

— Aferin. Al öyleyse sana bir lira! Başka kimsede bulamazsın ha! Peki dişçi dişlerine baktı mı? Çürük dişin ne oldu?

— Duruyor babacığım Dişçi kardeşimin iki dişini çekti. Ben de uslu uslu oturup onu seyrettim...

— !??!...

TEMİZ HAYVANLARMIŞ

Şevket'lerin evinde çok fare vardır. Hergün ya mutfaktan, ya kilerden birşeyler aşırırlar.

Yine bir gece otururlarken bir patırdı oldu, hemen annesi kilere koştu, bir de baktı ki bütün sabunlar yerlerde!

— Ah şu pis hayvanlar! dedi. Yine sabunları çekip götürmüşler!

Şevket gülerek söze karıştı:

— Nasıl pis olurlar anne! Baksana sabun çalıp temizleniyorlar!

Babası da oturduğu yerden:

— Doğru! dedi. Hem de bizim kileri temizliyorlar!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 28 **CİLT: 2**

3 ARALIK 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon: 22 36 14

Basıldığı yer:

TÜRKİYE BASIMEVİ

İç mecmua: APA Ofset

Kliše: Türkiye Kliše Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

AÇIKLAMA:

25 inci sayımızdaki bulmacanın klişesi yanlışlıkla başka bir klişe ile yer değiştirmiş ve bu suretle okuyucularımızın haklı şikâyetlerine yol açmıştır. Bu sayıda o bilmecenin sualleri tekrarlıyarak esas klişesini koyuyoruz. Özür dileriz.

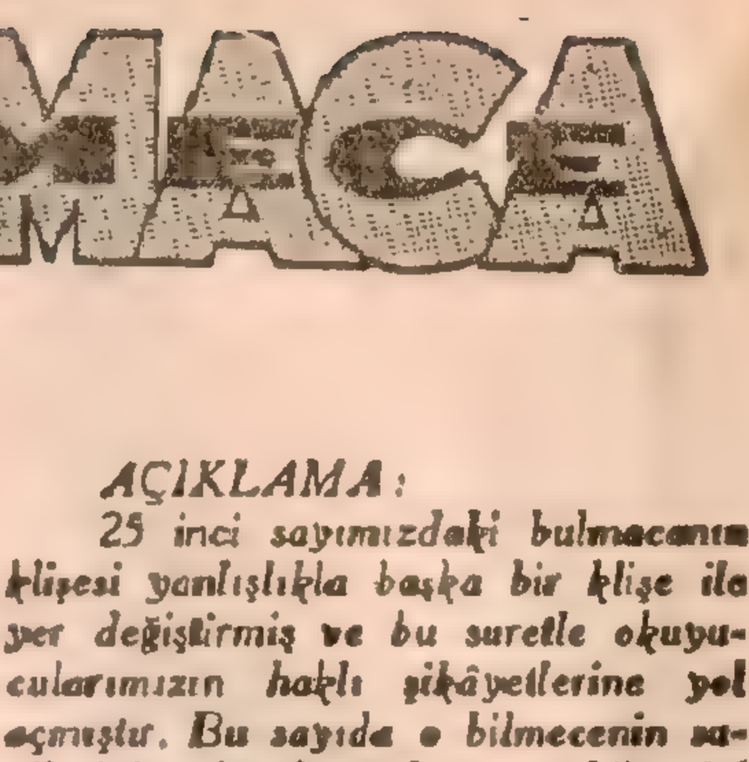

SOLDAN SAĞA:

1 — Duvarları beyazlama, tok değil. 2 — Köpeğin haykırışı, su ortasında toprak. 3 — Ev, serbest bırakma. 4 — Çocuklu kadın. 5 — Bir saz, ilk yiyeceğimiz, en kısa zaman. 6 — Artistin yaptığı. 7 — Bembeyaz, apartımanlarda bulunur. 8 — Kumaşın tüyü, güveyi. 9 — Dışın tersi, bekçi

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Bir işaret sözü, su kabı. 2 — Telefonda seslenis, bir oyuncak. 3 — Gemi bağlanan birşey, yanardağdan akan. 4 — Fakat. 5 — Tersinden okunursa en kısa zaman sivri değil, bir nota 6 — Kışın yağan. 7 — Üye, halk. 8 — Bir şehrimiz, kıral başlığı. 9 — Küçük bir deniz taşıtı, tersinden okunursa bir saz.

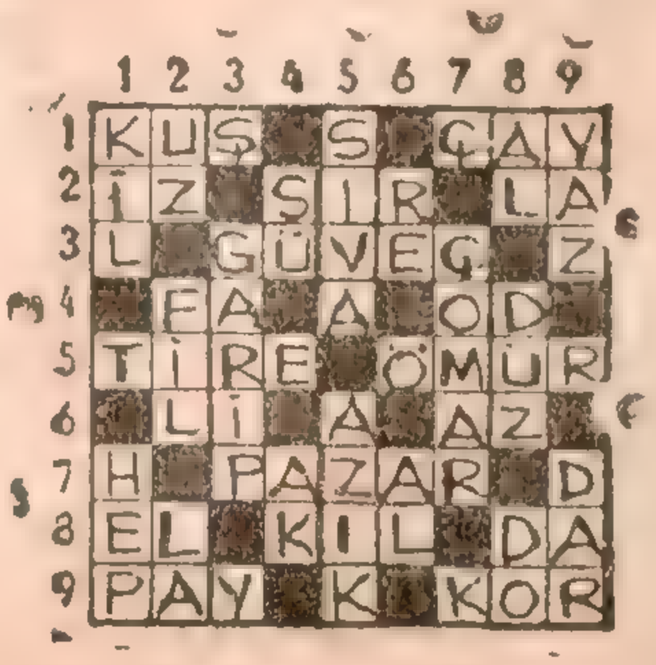

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

HEVES

Ercanlar o gece sinemaya gitmişlerdi. Erken yatmağa alışmış olan Ercan'ın uykusu gelmişti, durmadan esniyordu. Ama ağzını eliyle kapatmadan! Bir esnedi, iki esnedi, üçüncü esneyişte babası gördü:

— Oğlum; esnerken ağzını elinle kapatmazsan etraftan görürler, sonra ayıp olur! dedi.

— Peki, bundan sonra kapatırım, ama büyüdükten sonra kapatmam!

Babası şaşırdı:

— Neden?

— Büyüyünce dişlerimi altın yaptıracağım, ağzımı kapatırsam kimse görmez ki!

EVVELCE

Kaya ile Nilüfer evin yalnızlığından faydalanıp evcilik oynuyorlardı. Evi darmadağın etmişlerdi. Mutfağın bütün eşyasını oturma odasına toplamışlar, sözde yemek pişirip sofra kuruyor, eğleniyorlardı. Tam o sırada kapı çalındı, anneleri gelmiş, etrafı toplamağa vakit bulamadan içeri girmişti. Odaların halini gördü, kızdığını belli etmeden sordu:

— Ne o, eğleniyor musunuz?

Kaya bu vaziyetten hiç memnun olmamıştı. Üzgün üzgün cevap verdi:

— Şimdiye kadar eğleniyorduk ama...

KİMMİŞ

— Bu öğretmenler çok fena baba. Bugün bir çocuk tahtaya kalkmıştı. Bir başka çocuk ona biraz fısıldadı diye öğretmen fısıldayan çocuğa dehşetli kızdı.

— Oyledir ya! Peki sen ne yaptın?

— Ben mi? Hiç... O çocuk bendim...

CESARET

— Gece tam ikide birdenbire uyandım. Aşağıdan bir gürültü gelmişti. Muhakkak eve hırsız girmişti. Titreyerek karyoladan indim. Karyolanın altından iki ayak uzanıyordu...

— Aman Yarabbi! Hırsızın ayakları mı?

— Hayır, babamın ayakları. O da benim gibi gürültüyü duymuştu...

EZOP'TAN HİKÂYELER

Çeviren: Özay Süsoy

KARINCA VE SİNEK

Bir gün bir karınca ve bir sinek aralarında bir münakaşaya dalmışlardı. Sinek, «Pis karınca» diyordu. «Kendini benimle mukayese edebilir misin? Ben bir kuş gibi yükseklerde gezebilirim. Saraylara girebilir, kıralların, padişahların, prenseslerin başları üzerinde uçabilirim. Tanrıların tapınaklarını bile ziyaret edebilirim. Hiçbir şey ben tadına bakmadan tanrılara kurban edilemez. Ben bütün ziyafetlerin bir numaralı davetlisiyimdir. Herşeyin en iyisini, en güzelini yer içerim. Sen ise günlerce iki üç parçacık buğday tanesi ile geçinmeğe bakarsın!»

— Çok güzel konuşuyorsun, diye karınca cevap verdi. Fakat biraz da beni dinle. Hep ziyafetlerden bahsettin ama bazan senin yemek mecburiyetinde kaldığın şeylere ben bakmağa bile tahammül edemem. Kıralların, prenseslerin başları üzerinde gezdiğini söylüyorsun ama bu saltanatın bir saniye bile sürmez, hemen kovulursun. Her yerde fena karşılanan bir hayvansın sen. Kışın ben çalışmanın mahsulü tertemiz yiyeceklerle keyif çatarken senin arkadaşlarının açlıktan birer birer öldüklerine şahit olurum. Şimdi seninle konuşucağım diye ne kadar vakit kaybettim. Gevezelik ne ambarımı, ne de midemi doldurur.

ALIN TERİ İLE KAZANILAN EKMEK TATLIDIR.

HOROZ VE İNCİ TANESİ

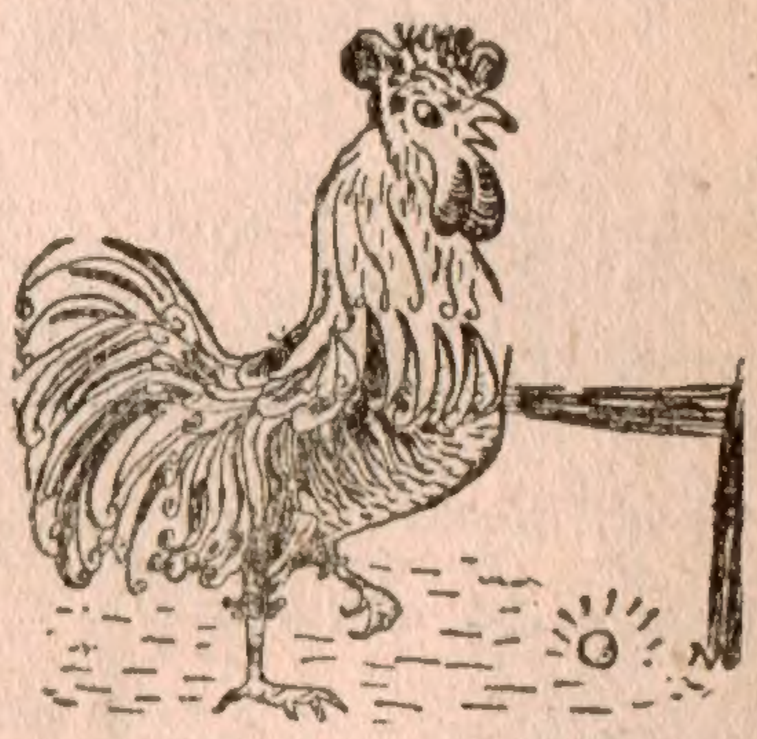

Karnı çok aç olan bir horoz ambarda yiyecek birşeyler ararken gözüne parlak birşey çarpar. Bu parlak şeyin kıymetli birşey olduğunu anlar ama ne yapacağını bilemez Bilgiç bir tavırla, «Çok güzel bir şeysin ama benim zevkime göre değilsin. Ben, ufacık bir arpa tanesini dünyadaki hiçbir mücevhere değişmezdim,» der.

HERŞEY FAYDALI OLDUĞU DERECEDE KIYMETLİDİR.

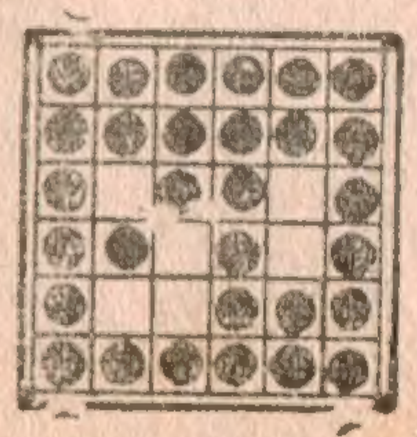

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli

ŞEREF KÖŞESİ

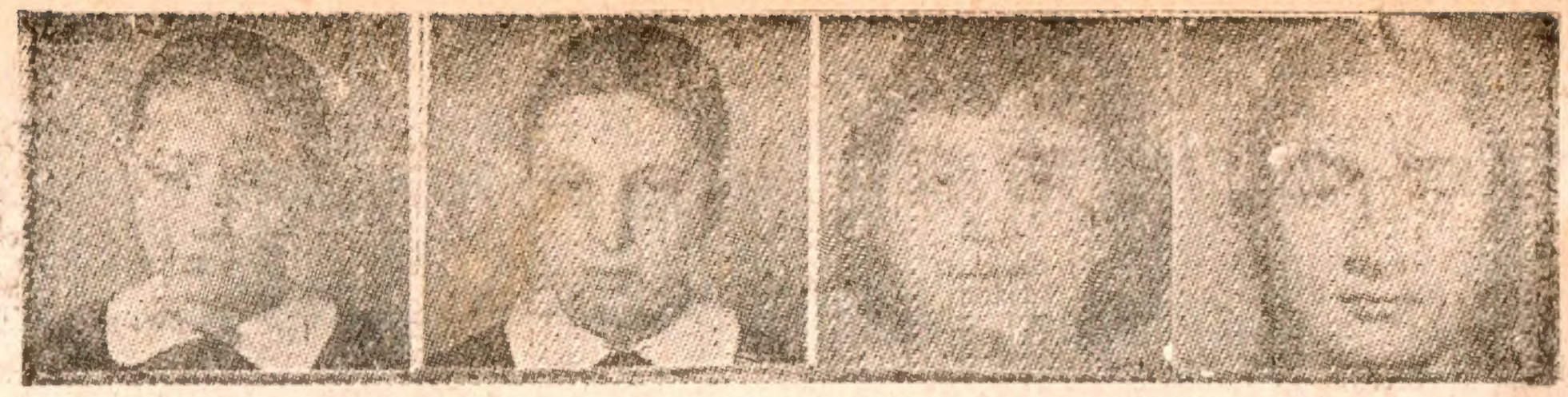

Metin TAVMAN ☆ Beyoğlu, Firuzağa İlk okulu, 5/A, No. 141

Çetin TAVMAN ☆ Beyoğlu, Firuzağa İlk okulu, 5/A, No. 146

Sevin TAVMAN ☆ Beyoğlu, Firuzağa İlk okulu, 3/A, No. 307

Canan KIVANÇ ☆ Beyoğlu, Firuzağa İlk okulu, 4/A, No. 208

Fatma Neclâ PEKSERT ☆ Aksaray İlkokulu, 4/B, 134

Zeynep AKÇA ☆ Moda İlkokulu, sınıf 2/B, No. 84

Hasan Fehmi Sağlam ☆ Trabzon, İskenderpaşa İlkokulu, Sınıf 2

Vedat PİŞKİN ☆ Konya, Mustafa Kemal İlk.o 5/A, 380

Mehmet Birhekımoğlu ☆ D.Bakır, Ziya Gökalp İlko. 5/C, 523

Mehmed Şahinoğlu ☆ Evliyaçelebi İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 524

Hayrullah ELMAS ☆ Kadıköy, Özdemiroğlu İlko. 5/B, 800

Ali Turgut KARACA ☆ Marmaris, Atatürk İlkokulu, S. 5

Bülent AKKAYA ☆ Ankara, Necatibey İlkokulu, sınıf 2

Şemi URCAN ☆ Üsküdar, Hattat İsmail Hakkı İlk. 5/A

Ayşe KOLCU ☆ Adapazarı, Mithatpaşa İlkokulu, 5 No. 4

Sevim ÖNEL ☆ Kadırga, I. İlkokulu, Sınıf 3/B, No. 881

Suzan ŞENGÜLEN ☆ Kocamustafapaşa II. İlkokulu, 5, No. 24

Bülent METİNER ☆ Sivas, Recephandan İlkokulu, Sınıf I/B

Hilmi ÇIVGA ☆ Balıkesir, Gazi İlkokulu, 2/C, No. 628

Nejat ☆ İskenderpaşa İlkokulu, Sınıf 1/D, No. 419

Vedat UNCU ☆ Şehit Kâmil Atalay İlk okulu, 4/A, No. 119

Nazım KINAYMAN ☆ İzmir Yıldırım Kemalbey O. 3/A 127

Bilgin İLTAN ☆ İzmir Yıldırım Kemalbey İlk. 3/D, No. 6

Önder ORHUN ☆ İzmir, Yıldırım Kemalbey İlkokulu, 4/B, I

ACAR GÜLLECİ

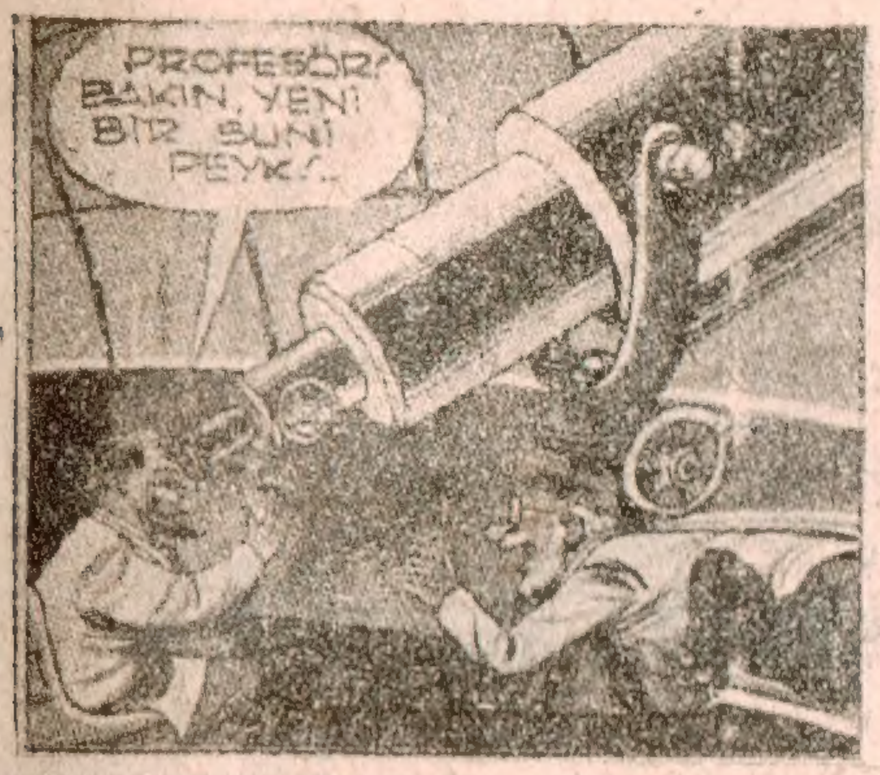

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Güney Kutbun Keşfi